Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Подиноке число 3 кр.

Ч. 65. | Нинѣ: гр. к. Отецъ пп. Якова Еп. | Завтра: рим. к. 1 Цвѣтень Франца П. | Пятниця 20 марта (1 цвѣтня) 1892. | Всхôдъ сонця 5 г 39 м.; заходъ 6 г. 30 м. Баром. 771 терм + 5·5° — 2·0°. | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

Въ доповненю 15-го засѣданя Сойму зъ дня 17 (29) с. м. подаємо ще отсй найважнѣйшй справы, залагодженй на тôмъ засѣданю:

Зъ порядку дневного наступило справозданє комісіѣ правничои зъ предложеня Выдѣлу краєвого въ справѣ збôльшеня числа пословъ зъ Львова и Кракова и признаня голосôвъ вірільныхъ ректорови політехніки львôвскои и презесови Академіѣ наукъ въ Краковѣ. — Пос. Рожанковскій спротививъ ся сему внесеню, а то зъ тои причины, що треба насамперёдъ змѣнити цѣлу ординацію выборчу зъ куріѣ меншои посѣлости. Вôнъ ставивъ внесенє, щобы Выдѣлъ краєвый предложивъ проєктъ закона цѣлои ординаціѣ выборчои на пôдставѣ загального голосованя, а бодай на засадѣ рôвномѣрного увзгляднення интересôвъ всѣхъ курій. Пос. Рожанковского пôдпиравъ пос. Антоневичъ, але внесенє єго упало, бо не знайшло пôдпоры въ Палатѣ. — При спеціяльнôй дебатѣ зазначивъ комісарь правительственный, ґр. Лось, що правительство не видить потребы збôльшати числа голосôвъ вірільныхъ, и єсть противне такôй ординаціи выборчôй, котра бы опирала ся лишь на числѣ жителѣвъ и высотѣ оплачуваныхъ податкôвъ. При голосованю показалось, що не було комплету и внесенє спало зъ порядку дневного.

Опôсля наступили справозданя зъ деякихъ петицій, мѣжь иншими зъ петиціѣ громады Яблонова въ справѣ заведеня тамъ суду повѣтового. Комісія вносила, щобы ту петицію звернути Выдѣлови краєвому до нового розслѣду и справозданя. Позаякъ показало ся, що въ Палатѣ нема комплету, то закрыто засѣданє.

16. Засѣданє Сойму зъ дня 18 (30) марта 1892 р.

Важнѣйшй зъ петицій наспѣли: громада Козова о прискоренє будовы зелѣзницѣ льокальнои зô Стрыя на Ходорôвъ, Рогатинъ, Бережаны до Тернополя зъ бôчною зелѣзницею черезъ Козову до Пôдгаєць; — кôльканацять громадъ о помôчь для голодуючихъ; — кôлька петицій о пôдвысшенє платнѣ для учителѣвъ и додатокъ на дорожню; — Теофиль Ванчицкій о запомогу на розширенє фото літоґрафічного заведеня у Львовѣ. Загаломъ вплынуло 1553 петицій.

Пос. Єнджейовичъ пôдпиравъ петицію конвенту Домініканокъ въ Равѣ рускôй о запомогу на женьску школу. — Пос. Ст. Бадені заявивъ, що комісія вже замкнула буджетъ, и вносивъ длятого, щобы всѣ петиции вôдослати просто до Выдѣлу краєвого.

Зъ порядку дневного передано, справозданє Выдѣлу краєвого въ справѣ основаня механічно-технольоґічнои стаціѣ досвѣдовои при політехніцѣ львôвскôй и справу варстату для науки колодѣйства въ Товстôмъ, до комісіѣ промысловои.

Пос. Щепановскій не мотивуючи свого внесеня, просивъ вôдослати єго до Выдѣлу краєвого. Се внесенє звучить: „Поручаєся Выдѣлови краєвому, щобы на найблизшôй сесіи соймовôй предложивъ проєктъ закона о зрôвнаню престацій школьныхъ обшарôвъ дворскихъ зъ тягарами, поношеными на ту цѣль зô стороны громадъ.“ — Принято.

Пос. Вол. Козєбродскій мотивувавъ свое внесенє: „Взываєся ц. к. правительство, щобы въ дорозѣ конституційнои змѣнило въ якъ найкоротшôмъ часѣ § 25 закона зъ 23 мая 1873 въ тôмъ напрямѣ, щобы сповняючимъ урядъ судьѣвъ присяжныхъ крôмъ вынагороды въ § 25 приписанои, були признанй такожь и кошты удержаня въ часѣ сесіѣ судôвъ присяжныхъ.“ — Внесенє вôдослано до комісіѣ правничои.

Пос. Телишевскій мотивувавъ свое внесенє: „Взываєся ц. к. правительство: 1. щобы переложило дуктъ дороги правительственнои добромильско-угорскіи, переходячій зô Старого мѣста черезъ повѣтъ турчаньскій до Угорщины, почавши вôдъ сотного кільометра ажь до 111 кільометра, и сей дуктъ, переведеный теперь самыми верхами, повело и збудовало долами черезъ село Явору понадъ рѣкою Стрыємъ до самого мѣсточка Турки; — 2. щобы рогачку, уставлену на тôй дорозѣ на 110 кільометрѣ въ мѣсточку Турцѣ, переложило на просторъ 108 кільометра, де она и такъ пôсля обовязуючихъ теперь приписôвъ повинна стояти.“ — Внесенє вôдослано до комісіѣ дороговои.

Пос. Пілятъ въ имени комісіѣ санітарнои здававъ справу зъ внесень Выдѣлу краєвого що до уряджeня службы здоровля въ громадахъ и на обшарахъ дворскихъ и ставивъ такй внесеня: 1. Въ 1892 р. маєутворитись 14 округôвъ санітарныхъ; 2. Соймъ вставляє въ краєвый буджетъ на 1892 р. на кошты подорожи окружныхъ лѣкарѣвъ та на субвенціи для повѣтôвъ на покрытє надвышки

11

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

— По що єму ѣздити! Альфредъ не має головы! Зôпсує єго и вôддасть менѣ потôмъ, а я й знати не буду, що зъ нимъ почати; до плуга не пôде, на нѣчо не здасть ся. Небезпечный вôнъ! Богъ зна'! вôнъ може дома слѣдити насъ на кождôмъ кроцѣ.

Треба признати ґрафови, що страхъ и неспокôй єго були трохи оправданй. Бо неразъ лучало ся, що селянинъ недоукъ, бючись на своѣмъ становиску якъ птиця въ клѣтцѣ, хотѣвъ а не мôгъ взлетѣти и тогди зъ розпуки бравъ ся до проступкôвъ и показувавъ ся невдячнымъ, — алежь такъ чинять тôльки *недоуки*, що дечого навчились, тай заразъ бажають высоко пнятись.

Чимъ бôльше зближалась хвиля ихъ повороту зъ заграницѣ, тымъ бôльше зраставъ неспокôй ґрафа, а подвоѣвъ ся ще зъ иншои причины. Ґрафъ завѣдувавъ добре маєткомъ, завѣвъ ладъ въ господарствѣ, зъ пôддаными обходивъ ся немилосерно и черезъ то все ставъ богатиремъ, якимъ и не надѣявъ ся стати. Позакладанй фабрики, пороблeнй улѣпшеня за кôльканацять лѣтъ подвоѣли єго маєтокъ, вже й безъ того значный. А що тогды всѣ маєтки були зруйнованй, то сей наглый зрôстъ поставивъ ґрафа на высшôмъ степени, якъ стояли єго зъубожѣлй батьки-паны. Донька-одиначка могла выйти за якого пана зъ найстаршои и найславнѣйшои родины въ краю. Про се неразъ говорили панове ґрафови досыть выразно; казали такожь, що якъ бы котрый женихъ й не бувъ ґрафомъ, то о се можна постаратись, єсли бы того було треба.

Але зъ другого боку ґрафъ давъ слово братови и оно вязало єго. Альфредъ майже убогій, мавъ зôстати мужемъ Місѣ.

Не знати якъ и звôдки, вôдколи почали иншй старатись о руку Місѣ, ґрафови почали приходити до головы рôжнй думки, якихъ перше не мавъ.

— Подружя межи такъ близькими свояками заказанй. Можна дôстати дозвôлъ на женитьбу, але подружя такй звычайно нещасливй. Бо то противъ права церковного и злый прикладъ. Правда, що вôльно намъ, того не вôльно *низшимъ*, алежь прикладъ! Мы повиннй давати прикладъ. А подруге — думавъ собѣ ґрафъ вôдъ якогось часу — годѣ й неволити Місю. Тутъ розходить ся о єѣ щастє. На милованє нема силованя. Може чути вôдразу до него, але може сповнити моє бажанє. Та чи годить ся жадати вôдъ рôднои дитины такого посвяченя? — и чому? для примхъ моихъ. А имя — имя зôстане; Альфредъ може богато оженитись.

Словомъ, ґрафъ глубоко розумувавъ се, щобы не додержати слова, даного братови; а то вôдъ того часу, якъ зъ рôжныхъ сторôнъ зачали єму пôдшептувати всѣлякй плявы.

Княжа мітра, котру заздалегôдъ ґрафъ думавъ додати до свого гербу, досыть єму смакувала. Черезъ те набравъ бы вôнъ ще бôльшого значѣня; а якъ бы такъ ще имя ґрафôвъ злучилось зъ якимъ княжимъ именемъ и зôстало на будуче — отсе бы було гарно!

Такй и тымъ подôбнй думки значно пôдкопали прихильнôсть ґрафа до Альфреда. Вôнъ почавъ собѣ казати: Побачимо, побачимо, побачимо! — и готовивъ ся недодержати сбѣтницѣ покôйному братови. Самъ выразно не сказавъ собѣ, що того бажає, але зôтхавъ надъ тымъ найбôльше, якъ поженити такъ близькихъ своякôвъ, якъ запевнитись, що они собѣ подобають ся. Словомъ, вôнъ завчасу готовивсь на вôдмову.

Тымчасомъ часъ повороту Альфреда зъ заграницѣ зближавъ ся; а въ мѣру того, якъ Міся дорастала, гостины, запросины, новй знакомства и старй забутй але вôдновленй, дуже схлѣбляли гордому ґрафови. Люде, перше байдужй, почали коло него ласитись, брати єго пôдъ руку, называти любымъ ґрафомъ и щоразъ частѣйше бувати въ него. Кôлькохъ панôвъ признавалось до прабабокъ зъ ґрафского дому; кôлькохъ князѣвъ признавалось до свояцтва въ женьскôй лініи. Гордôсть ґрафа росла. Але чимъ бôльше свѣтъ почавъ вôддавати єму таку честь, тымъ менше думавъ вôнъ додержати слова покôйному братови.

выдаткôвъ на платнѣ понадъ 1 прц. додатку повѣтового 2.000 зр. 3. Соймъ уповажняє Выдѣлъ краєвый, щобы вставити въ прелімінарь буджету на 1892 р. на тй самй цѣли квоту 4.000 зр.

Пос. Козловскій звернувъ ся до Выдѣлу краєвого зъ просьбою, щобы вôнъ въ выконаню закона санітарного звернувъ ту институцію передовсѣмъ до безплатного лѣченя недугъ пошестныхъ, а стерѣгъ ся бюрократіѣ и формалізму, щобы не обтяжавъ лѣкарѣвъ злишною статистикою и писаниною а реформу санітарнои поліціѣ въ громадахъ сѣльскихъ вводивъ постепенно, бо ґрунтъ до неи въ нашôмъ краю не єсть ще достаточно пôдготовленый. Наконець пôдносивъ бесѣдникъ, що посады лѣкарскй треба обсаджувати такими людьми, котрй мали вже довшій досвѣдъ и практику. — Пос. Телишевскій годивъ ся зъ поглядами п. Козловского. Остаточно ухвалено внесеня комісіѣ.

Соймъ принявъ внесенє комісіѣ, щобы въ справѣ роздачѣ додатку на дорожню урядникамъ и службѣ Выдѣлу краєвого вставити до буджету на 1892 р. суму 30.320 зр.

Зъ порядку дневного здавала справу комісія школьна и зъ внесеня пос. Бобчиньского о змѣну §. 9. уст. 7 и 8 закона краєвого зъ 25 червня 1873 р. — и ставила таке внесенє: „Соймъ взыває правительство, щобы змѣнило або доповнило инструкцію для мѣсцевыхъ и окружныхъ радъ школьныхъ та урядôвъ податковыхъ въ тôмъ напрямѣ, щобы: 1) мѣсцевй рады школьнй були обовязанй предкладати окружнымъ радамъ школьнымъ прелімінарѣ школьнй на слѣдуючій рôкъ школьный найдальше до 15 жовтня попередного року;— 2) щобы розкладанє на поодинокихъ контрибуентôвъ въ громадахъ и на обшарахъ двôрскихъ додаткôвъ до податкôвъ, означеныхъ въ артикулахъ 18 и 24 зак. кр. зъ 2 мая 1873, переказано п. к. урядамъ податковымъ въ сей способъ, щобы тй уряды наведенй додатки до податкôвъ осôбно зачислювали и въ податками правительственными стягали, а стягнувши ихъ, выплачували фонды призначенй на потребы школьнй за неостемпльоваными квітами предсѣдателямъ мѣсцевыхъ радъ школьныхъ.

Соймъ ухваливъ повысшй внесеня, а тымъ залагодивъ и петиціи выдѣлôвъ Радъ повѣтовыхъ въ Гусятинѣ, Бродахъ, Ярославѣ, Станіславовѣ, Дрогобычи, Золочевѣ, Бôбрцѣ, Жовквѣ, Мостискахъ, Чесяновѣ, Надвôрнôй, Коломыи, Коросвѣ, Ланцутѣ, Сяноку и Збаражи.

Комісія школьна залагоджуючи внесенє пос. Савчака о нову ґімназію руску, поставила внесенє: „Пôсля артикулу 7 закона зъ 22 червня 1867, взыває ся правительство, щобы попри истнуючу вже въ Коломыи ґімназію зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ, основало постепенно въ тôмъ мѣстѣ нову ґімназію зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ". — Палата приняла се внесенє одноголосно безъ дискусіѣ.

Пос. Меруновичь здававъ справу въ имени петиційнои комісіѣ зъ петицій вѣча народного въ Бродахъ. — *Ухвалено* вôдступити петицію правительству до вôдповѣдного заряджения.

Палата приняла внесенє комісіѣ правничои, пôсля реферату пос. Рожанковского, перейти надъ петиціею мешканцѣвъ зъ околицѣ мѣста Кристинополя о отворенє тамже суду повѣтового, до порядку дневного. — Рôвножь перейшла Палата до порядку дневного надъ петиціею Выдѣлу повѣтового въ Бучачи, щобы при шпитали у Львовѣ або Краковѣ основати заведенє для щѣпленя скаженины методою Пастера. — На внесенє комісіѣ петиційнои, ухвалено удѣлити дрови Василеви Кебузиньскому, прімаріеви шпиталя въ Перемышли, *veniam aetatis.* — Петицію предприємцѣвъ консерваціѣ дороги краєвои Струсôвъ-Бучачь о пôдвысшенє цѣны доставы о 10 прц. (справоздавець пос. о. Сѣчиньскій) вôдступлено Выдѣлови краєвому до можливого увзгляднения). — Петицію громадъ Лесôвка и Гринôвка о усуненє перешкодъ на дорозѣ зъ Лесôвки до Грабôвки, передано Выдѣлови краєвому до розслѣду и залагодженя пôсля обовязуючихъ законôвъ. — Петицію Рады повѣтовои въ Косовѣ о запомогу на реконструкцію дорôгъ повѣтовыхъ, передано Выдѣлови краєвому до розслѣду и зданя справы на найблизшôй сесіи. — На тôмъ закôнчено порядокъ дневный.

Пос. Поточекъ интерпелювавъ правительство, що оно думає зробити, щобы охоронити торговлю безрогами вôдъ упадку. — Пос. Торосевичь просивъ о запомогу для ОО. Василіянъ въ сумѣ 2.000 зр. — Пос. Стренкъ интерпелювавъ правительство въ справѣ нищеня лѣсôвъ въ декотрыхъ заходныхъ повѣтахъ.

Дописъ.

Изъ Солотвиньского пôдгôря.

(Примѣрный душпастирь).

Дня 1 марта с. р. попращали мы Вп. о. Софронія Левицкого, котрый перепровадивъ ся вôдъ насъ на мѣсце свого покôйного отця до Стриганець. О. Левицкій бувъ черезъ пять лѣтъ нашимъ дорогимъ душпастиромъ, членомъ Рады повѣтовои богородчаньскои, предсѣдателемъ Рады школьнои мѣсцевои, головою нашои читальнѣ и членомъ Рады громадскои.

Всюды, де лишь рушивъ ся, зôставлявъ по собѣ слѣды своєѣ невсыпучои працѣ, а найбôльше дбавъ о хвалу Бога, о украшенє церкви и добро своихъ прихожанъ. Єго заходами закуплено у насъ и повôдновлювано много рѣчей церковныхъ, а щобы ще бôльше причинити ся и пôднести нашого духа до хвалы Бога, то що недѣлѣ и свята по катехізаціи, учивъ нашу молодѣжь спѣву церковного, и удалось єму своєю вытревалостію допровадити до того, що нинѣ наша молодѣжь въ церквѣ спѣває дуже хорошо. Заложивъ такожь передъ трома лѣтами въ церквѣ зъ малыхъ складокъ касу позичкову, котра для нашого села єсть дуже потрѣбна. Передъ трома лѣтами заведено у насъ школу, до котрои ходить до вôсѣмдесятеро дѣтей, коло котрои о. Левицкій положивъ великй заслуги, бо коли не було де всѣхъ дѣтей и учителя въ малôмъ и лихôмъ будынку школьнôмъ примѣстити, и мала бути наука перервана до часу, поки не побудує ся новый будынокъ школьный, то вôдпустивъ безкористно въ своѣмъ помешканю великій одевъ покôй, а навѣть принявъ на себе обовязокъ учителя, щобы лишь можна дальше науку провадити.

Не забувъ такожь и на насъ старшихъ, щобы й намъ показати свѣтло просвѣты, та заложивъ передъ рокомъ для насъ читальню, котра має 34 членôвъ, до котрои приходивъ що недѣлѣ и свята, и завсѣгды де що цѣкавого зъ книжокъ и ґазетъ намъ прочитавъ, та поучавъ о всѣмъ для насъ потрѣбнôмъ. Бѣднй сироты и вдовицѣ зазнавали въ нѣмъ свого порадника и опѣкуна, а прихожане правдивого свою душпастиря.

Томужь желаємо Вп. о. Левицкому и єго родинѣ довгого вѣку и щасливого поведеня на новôмъ приходѣ, за єго труды, якй положивъ около добра церкви и насъ прихожанъ,

---

— Конець кôнцѣвъ, — думавъ вôнъ собѣ — я обѣцявъ братови пôдъ застерогою: если — если. Нѣчо мене такъ дуже не обовязує. Міся знає о тôмъ словѣ, але я певный, що она задля того буде мати вôдразу до Альфреда. Онажь такъ самовôльна! Я не можу єѣ силувати, не хочу и бою ся. Щасте дитины передовсѣмъ! Альфредъ знає такожь о сѣй обѣтници, я самъ говоривъ єму о нѣй, але смѣшный бувъ бы, колибъ менѣ схотѣвъ се пригадувати. То впрочôмъ неможливе!

Такъ втихомирюючись ґрафъ приготовивъ заразомъ доньку, що можуть наступити змѣны въ єго плянахъ. Але що нѣколи не мавъ вôдваги сказати ѣй выразно свою думку, то она єго и не розумѣла. Думки батька, що женитьба Альфреда зъ Місею ще непевна, що все залежить вôдъ неи, що силувати єѣ не хоче и т. д., брала она за осторожнôсть батькôвску, за обаву зъ єго стороны, щобъ накиненого свояка она не вôдкинула. Она не догадала ся зовсѣмъ дѣйстнои причины, а то, що батько ставъ неприхильный Альфредови.

Она, якъ здавало ся, не кохала ще нѣкого. Дуже часто вôдвѣдуючй єѣ молодцѣ не зробили на нѣй жадного враження, хочь они були знаменито выхованй, талановитй, славного роду и богатй, — Міся була до всѣхъ однаково прихильна. Весела, смѣла и довѣрочна зъ всѣми, для всѣхъ була байдужо чемною; и нѣбы не розумѣла значѣня тыхъ на пôвъ выразныхъ, на пôвъ неясныхъ освѣдчинъ, котрй вôльно розумѣти, а вôльно нѣбы не бачити. Коли батько выхвалювавъ передъ нею котрого, то она вôдповѣдала звычайно:

— Межи всѣми ними не можу найти нѣякои рôжницѣ. Всѣ мовь однои думки, одного характеру, такъ якъ усѣ однаково вбранй и майже однаковй зъ лиця, — всѣ менѣ подобають ся однаково, а жаденъ бôльше. И несправедливо було бы цѣнити одного высше, якъ другого, такъ они мѣжь собою подôбнй. Полюбивши одного, я мусѣла бы всѣхъ любити, а такъ радше заждѣмъ.

IV.

Бувъ вечѣръ; въ сальонѣ, котрого дверѣ стояли отворомъ на ґанокъ, сидѣвъ очевидно неспокôйный ґрафъ, Міся и панѣ де Рошь, якъ звычайно сумна и мовчалива. Що хвилѣ зрывавъ ся господарь дому, наслухувавъ и знову сѣдавъ, пересвѣдчившись, що нѣхто не приѣздить; а чимъ довше такъ ждавъ, тымъ гôрше нетерпелививъ ся.

Міся нѣбы читала, а бодай держала книжку въ руцѣ, а панѣ де Рошь робила якусь роботу. О розмовѣ й думати не хотѣли, бо не мали о чôмъ розмавляти. Лишь деколи окликъ, що вырывавъ ся зъ устъ ґрафа, перебивавъ довге мовчанє.

На дворѣ смеркало; ґрафъ вставъ и зачавъ проходжуватись. Вкôнци задзвонивъ и выйшовъ камердинеръ.

— Чай! — сказавъ.

— Не будемо ждати? — спытала Міся.

— Хиба мы не досыть ждали? — вôдповѣвъ невдоволеный ґрафъ. — Панъ Альфредъ, видко, жартувавъ собѣ зъ мене, коли заповѣвъ свôй приѣздъ.

При тыхъ словахъ усѣвъ и нахиливъ голову надъ фейлетономъ ґазеты. Въ подвôрю роздавъ ся туркôтъ воза. Ґрафъ зôрвавъ ся.

— Ѣдуть! — сказавъ мимоволѣ; а Міся зъ задивомъ почула тй слова, котрй свѣдчили, що батько и Остапа мавъ на думцѣ, бо не сказавъ: ѣде, але: ѣдуть.

Однакъ небавомъ, мовь бы опамятавъ ся, ґрафъ додавъ: Таки ѣде.

— Ѣдуть, — крикнула Міся, кидаючи книжу, — справдѣ *ѣдуть*

— Ѣде — сказавъ отець зъ притискомъ. Сподѣваюсь, що *самъ* Альфредъ.

— Зъ товаришемъ.

— Ты все свое, *слуга* то не *товаришь*. Що знову!

Міся здвигнула плечима.

(Дальше буде).

а память о нѣмъ позостане въ серцяхъ нашихъ и дѣтей нашихъ на довгі лѣта.

Кричка, дня 20 марта 1892.

Иванъ Трофанюкъ начальникъ громады и голова читальнѣ; *Николай Пирановскій*, секретарь; *Василь Винтонякъ*, касієръ; *Федоръ Притулякъ*, старшій братъ; *Олекса Циганюкъ*, *Андрѣй Самулякъ*, *Иванъ Бѣлусякъ*, члены читальнѣ и радні громадскій.

Переглядъ політичный.

Міністерство рольництва знесло оречене комісії дисциплінарнои засуджуюче бар. Мустацу за безименный листъ до графинѣ Паче на вôддалене зô службы, бо цѣла справа не належала до поступованя дисциплінарного. Міністерство не займалось взагалѣ пытанемъ, чи бар. Мустаца бувъ авторомъ того листу?— рôвночасно же приняло добровôльне уступленє бар. Мустацы зъ посады. Въ наслѣдокъ того ореченя вôдбувъ ся межи бар. Мустецою а ґр. Паче поединокъ на пістолеты, зъ котрого оба противники вийшли щасливо. Вѣсти, будьто бы ґр. Паче мавъ уступити зъ становища президента краю, суть зовсѣмъ безосновні.

Въ Парижи арештовано наконецъ такъ довго пошукуваного дінамітарда Равашоля. Найновѣйшй вѣсти доносять, що єго арештовано въ якôмсь шинку. Шинкарь давъ знати поліціи и заразъ явило ся пять поліціянтôвъ, котрі хотѣли єго арештувати. Равашоль ставъ бôронити ся и хотѣвъ стрѣляти зъ револьверу, але єго кинули на землю, звязали и повели на поліцію. Передъ поліціею зôбралось было множество народа и були бы єго роздерли, якъ бы не поліція. Равашоль побачивши масу людей крикнувъ: Прочь зъ мѣщаньствомъ горою дінамітъ! При протоколѣ выперъ ся Равашоль всѣхъ замахôвъ.

До Köln. Ztg. доносять зъ Бѣлграду, що реґентъ Бѣломарковичь мае уступити. Наколибъ та поголоска мала потвердитись, то велика скупштина мусѣла бы приступити до выбору нового реґента. Въ такôмъ случаю найбôльше выглядôвъ мавъ бы президентъ міністрôвъ Пашичь.

Новинки.

Львôвъ дня 19 (31) марта.

— **Громадѣ Доброводы** въ повѣтѣ пôдгаєцкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на вôднову дочерной церкви.

— **Именованя.** Міністеръ торговлѣ именувавъ практикантôвъ почтовыхъ: Михайла Кочиркевича, Герша Шпіґля, Баруха Шіфермана, Андрія Сѣчку, Адольфа Польтурака, Ивана Мощиньского, Ивана Старомѣйского, Станіслава Ржонца, Тадея Конониньского, Адольфа Ганса, Тадея Рафаловского, Семена Купчакевича, Іосифа Шимановича, Станіслава Гарана, Флоріяна Хомяка, Іосифа Лязовича, Володислава Фіали и Рихарда Сайферта, а дальше експедиторôвъ почтовыхъ: Ивана Завалкевича, Стан. Крижановского, Володислава Цавдерора, Емануила Йоріша, Стефана Дацкого, Володисл. Фалишевского, Кароля Шірля, Франц. Ґонткевича и Карола Кручка — почтовыми асистентами, а ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ призначила: Стан. Гарана до Нового Санча, Тадея Конониньского и Франц. Ґонткевича до Подґужа, Тадея Рафаловского до Кракова, Ивана Завалкевича до Станиславова, Станіс. Крижановского до Снятина, Володислава Цавдерера до Ряшова, Еман. Йоріша до Тарнова, Волод. Фалишевского до Живця, Кароля Шірля до Чорткова; прочі полишені безъ мѣсця призначеня. — Ц. к. краєва Рада школьна именувала сталыми учителями: Олександра Загоряньского при школѣ етат. въ Млинискахъ; Ивана Буяса при шк. етат. въ Маньовахъ; Евгенія Недѣльского при шк. етат. въ Завалю; Ивана Бояковского при шк. етат. въ Томашôвцяхъ; Маріяна Любачевского при шк. етат. въ Краснôй.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла офіціялôвъ почтовыхъ: Юліяна Клосовского зъ Ряшева до Кракова, Василя Потелицкого зъ Тарнова до Львова; асистентôвъ почтовыхъ: Леонарда Древновского зъ Нового Санча до Кракова и Людвика Муховича зъ Кракова до Подґужа.

— **Ц. к. краєва Рада школьна** ухвалила на засѣданю въ дня 28 марта с. р.: Поручити управу школы въ Шупарцѣ дѣйстному учителеви при тôй школѣ Михайлови Соболеви; системізувати вôдъ 1 вересня с. р. посаду окремого учителя релігіѣ римо-католицкои при 5-кл. школѣ въ Мостискахъ; перетворити етат. школу въ Букачôвцяхъ зъ 1-имъ вересня с. р. на 2-клясову о 1 учители зъ повною платею а однôмъ молодшôмъ; зорґанізувати народну школу въ Кашипинѣ (пов. Добромиль) вôдъ 1 вересня с. р.

— **Выдѣлъ „Рускои Бесѣды" въ Терноноли** запрошує членôвъ на вôдчитъ, котрый буде держати проф. Ив. Матѣєвъ въ суботу дня 2 цвѣтня о год. $7\frac{1}{2}$ вечеромъ въ комнатѣ „Бесѣды". По вôдчитѣ наступить продукція новозаложеного хору пôдъ проводомъ о. Крушельницкого, пароха зъ Бѣлои пôдъ Тернополемъ.

— **Огонь.** Зъ Нисмичь повѣта сокальского пишуть намъ: Дня 24 марта о 10 год. рано вybухнувъ въ Нисмичохъ зъ незвѣстнои доси причины огонь въ забудованяхъ Антона Пирога и мимо сильного ратунку знищивъ до 2-гои годинъ при сильнôмъ вѣтрѣ майже все майно шѣстьохъ господарôвъ. Шкоду, котра по бôльшôй части була убезпечена, обчисляють надъ 6000 зр. На мѣсце огню прибули охотничі сторожѣ огневи зъ сикавкою а то: зъ Угрынова, Пиповичь, Хороброва, Тудорковичь, Старгорода и Пецикорова, зъ котрыхъ три послѣдні задля опôзненя ся вже не дѣйствували. На велику похвалу заслугує собѣ сторожа огнева зъ Угрынова, котра складає ся изъ 60 крѣпкихъ здоровыхъ и працьовитыхъ молодцѣвъ. Она прибувши найперша до огню зъ сикавкою, и то верхомъ кôнно, пôдъ проводомъ свого начальника п. А. М. дуже зручно въ своєи задачѣ вывязала ся бо помимо вѣтру и браку воды по керницяхъ зльокалізовала по тяжкôй праци въ короткôмъ часѣ такъ сильный огонь. Треба тажкожь пôднести заслугу командантà ц. к. Жандармеріѣ, п. Новаковского, котрый прибувъ зъ жандармами пп. Яричемъ, Булянъдою и Губертомъ — Угрынова заразъ въ початку огню, а вôдтакъ такожь и ц. к. стражника скарбового п. Димитрія Ґромка и п. Товарницкого тоже зъ Угрынова, котрі зъ нараженємъ власного житя занялись гашенємъ огню. Всѣмъ тымъ панамъ, якъ неменше й п. А. Мацѣєвскому писареви громадскому зъ Угрынова належить ся повне признане и подяка за енерґічну помôчь.

— **Мыши.** Зъ Жидачôвщины доносять, що тамъ появилась въ поли велика сила мышей. Найстаршй люде не памятають, щобы заразъ въ самôмъ початку весны появилось таке множество мышей. Господарѣ симъ дуже налякались та зажурились, бо побоюють ся, що мышва готова до жнивъ все знищити въ поли.

— **Арештоване.** Львôвска поліція арештувала позавчора Олексу Квинтюка, у котрого найдено фальшивый срѣбный риньскій. Квинтюкъ звиняє ся, що дôставъ єго вôдъ знакомого жида.

— **Выпадокъ на зелѣзници.** Дня 24 с. м. на стаціи въ Любичи упавъ помѣжъ два ваґоны Хаимъ Брукнеръ, доставецъ дерева. Ваґоны придушили Брукнера и вôнъ по кôлькохъ годинахъ померъ. Въ тôй справѣ веде ся судове слѣдство.

— **Побанкрутували**, въ Стрыю купцѣ Дерфлеръ и Кінґеръ а у Львовѣ Абрумъ Штадлеръ.

— **Смерть въ законѣ.** Въ копальни нафты кредитового банку галицкого въ Бориславѣ упавъ робôтникъ Абрумъ Зандманъ до закону ч. 3708 зъ высоты 134 метрôвъ въ глубину и згинувъ на мѣсци.

— **Розрухи въ Празѣ.** Робôтники въ фабрицѣ скла Шіндлера въ Празѣ застановили роботу и выслали до канцеляріѣ 6 товаришѣвъ, абы тотй въ ихъ имени домагали ся пôдвысшеня платнѣ. Коли имъ вôдмовлено, они побили директора фабрики и скалѣчили єго тяжко. Всѣхъ поарештовано.

Чого то вже не жадають вôдъ соймôвъ! Въ тирольскôмъ соймѣ вôдчитано на засѣданю дня 22 с. м. изъ списку петицій одну петицію, въ котрôй якійсь Яковъ Ліцаронѣ домагає ся „вôдшкодованя за спалені штаны". Чи вôнъ тй штаны спаливъ службѣ краєвôй, чи що. незнати, бо въ соймѣ не подано близшого поясненя.

— **Велика крадѣжь на зелѣзници.** Въ Холмѣ, на стаціи зелѣзницѣ Ковельско-Варшавскои закрали незвѣстні злочинцѣ въ почтовомъ ваґонѣ всѣ листы посылки на цѣну 150.000 рублѣвъ.

— **„Покольні головнѣ."** До одного поліційного судьѣ окружного въ Лондонѣ прийшовъ 40-лѣтный зарôбникъ сѣльскій, Едвардъ Гуперъ и зложивъ на столѣ адвокатôвъ скрипочку, лъ котрôй було 12.000 фунтôвъ штерлінґôвъ (звыщь 120.000 зр.) въ банкнотахъ. Розповѣвъ вôдтакъ, що грошѣ тй дôстались ему въ спадщинѣ по стрыєви, що помоpъ въ Австраліи, о котрôмъ вôнъ нѣколи нѣчого не чувавъ. Заразъ, якъ попались ему грошй тй въ руки — розказувавъ дальше Гуперъ — зачавъ вôнъ провадити пяцке житє, хочь передъ тымъ бувъ навѣть членомъ арміѣ спасеня (людей що проповѣдують тверезôсть). Пропивши кôльканацять фунтôвъ штерлінґôвъ, обôзвалась въ нѣмъ совѣсть, тому то приходить до Лондону дô судьѣ, абы єму порадивъ, що мае зробити зъ тыми грошми, котрі уважає за „пекольні головнѣ". Близькои родины не мае, дальшимъ не дасть анѣ шелюга, бо они цоили бы єго за тоту ласку, або вôнъ самъ заходивъ бы до нихъ на пятінку. „Ну, чомужь вы не маєте дати тыхъ грошей „ґенералови" (арміѣ спасенія) Бутови?" — порадивъ судья. „Е, каже Гуперъ, — коли они спокусули мене, що вже въ роду бувъ тверезый, то тымъ бôльше спокусили бы они и найвысшихъ „офіцирôвъ" арміѣ (спасенія) бо... они всѣ мають кровь затроєну алькоголемъ. Хто разъ пивъ, той буде пити!" На сали повставъ гомеричный смѣхъ, а судья почавъ намавляти Гупера, що найлѣпше буде коли собѣ грошѣ задержить, а не дасть ся на „спокусу до чарки". На те не згодивъ ся Гуперъ. Вôнъ оставивъ грошѣ на столѣ а самъ выбѣгъ зъ салѣ и утѣкъ.

— **Саломонскій судъ.** Въ Пробрститахъ коло Ельбльонга обжалувавъ передъ вôйтомъ шматяръ Кноль вандрôвного шлюфаря Павла о крадѣжь пса. Павло казавъ, що се песъ єго. Вôйтъ поставивъ Кноля на лѣво, Павла на право и заявивъ, що на чій посвистъ песъ прибѣгне, ну, то й песъ єго. На даный знакъ свиснули оба. Песъ гаркнувъ найперше на Павла, потôмъ выскиривъ зубы на Кноля и — утѣкъ. Вôйтъ выдавъ засудъ: вы оба хотѣли пса украсти и — обохъ замкнувъ до Ивановои хаты.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Рухъ особовый межи Галичиною а Чехами и введенє новои тарифы.** Ц. к. ґен. Дирекція зелѣзниць державныхъ подає до вѣдомости, що зъ днемъ 1-го цвѣтня 1892 увôйде въ житє нова тарифа для прямого руху особового межи Хебомъ, Франценсбадомъ, Карльсбадомъ и Теплицями, а стаціями ц. к. упр. пôвнôчнои зелѣзницѣ Цѣсаря Фердинанда и ц. к. австрійскихъ зелѣзниць державныхъ через Прагу ческу Требову-Оломуцъ-Преровъ-Краковъ. — Сею тарифою зносить ся: а) Тарифу вразъ зъ табелею удѣловою для прямого руху особового межи Карльсбадомъ, Францєнсбадомъ и Хебомъ, а стаціями ц. к. упр. пôвнôчнои зелѣзницѣ Цѣсаря Фердинанда, ц. к. упр. зелѣзницѣ Кароля Людвика и ц. к. упр. зелѣзницѣ львôвско-черновецко-яскои через Прагу ческу-Требову-Оломуцъ-Преровъ-Тшебвню зъ дня 1 сѣчня 1886 вразъ зъ додатками. — в) Тарифу вразъ зъ табелею удѣловою для прямого руху особового и пакункового межи Теплицями, стацією ц. к. упр. зелѣзницѣ Устє-Теплицѣ, а Краковомъ, стацією ц. к. упр. пôвнôчнои зелѣзницѣ цѣсаря Фердинанда, и Львовомъ, ц. к. упр. галиц. зелѣзницѣ Кароля Людвика через Устє-Ческу Требову-Оломуцъ зъ дня 1 вересня 1891.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берно (моравске) 31 марта. Соймъ принявъ одноголосно внесене ґр. Белькредіого устроити пôдчасъ гостины Є. Вел. Цѣсаря сего лѣта въ Бернѣ велике торжество краєве и запросити на него через президента краю Є. Вел. Цѣсаря.

Парижь 31 марта. Вчера передъ полуднемъ арештовано тутъ Равашоля. Правительство выдалило 40 загранвчныхъ анархістôвъ и наказало имъ до 24 годинъ выѣхати зъ краю.

Петербургъ 31 марта. Станъ здоровля Ґірса, котрый занедужавъ на рожу на головѣ и на болякъ въ уху, трохи поправивъ ся, але небезпечнôсть ще не минула.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадної провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнѣ.
5% листы гіпотечнѣ преміованѣ.
5% листы гіпотечнѣ безъ преміи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краевого.
4½% пожичку краеву галицку.

4% пожичку пропінаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% пожичку пропінацийну угорску.

4% угорскѣ Облигации индемнизацийнѣ,

котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ **вылосованѣ, а вже платнѣ мѣсецевѣ** паперы цѣннѣ, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѣ** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поноситъ. 2

Найдешевше жерело предметôвъ оптичныхъ у Львовѣ

пôдъ **КОПЕРНІКОМЪ**

ул. Театральна ч. 6 (плацъ св. Духа) напротивъ головного одваху.

Окуляры, цвікеры, барометры, термометры, мікроскопы, машины електричнѣ, райсцайґи, и т. п. по цѣнахъ найдешевшихъ. — Репарации найдешевше 40 и найскорше.

Замовленя зъ провінціѣ адресувати:

„Новый оптикъ пôдъ Коперніком"
ул. Театральна ч. 6. у Львовѣ.

При бôльшихъ замовленяхъ можливѣ уступки.

41

ВИНО! ВИНО! ВИНО!

Сотками особъ узнаный и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручае торговля винъ

ЮАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ въ барилочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни,** дуже радо куповане, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Есляуеръ червоне** 3 зр-, старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Конякъ францускій въ фірмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Адреса Іоанъ Бауманъ въ Бохни.

Порто уплачуе замовляючій.

Цѣнникъ на бажане франко вôдворотною почтою.

ПЕРША КРАЕВА ФАБРИКА

Выробôвъ плятированыхъ

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Краковъ. Львôвъ,

Самовары тульскѣ и Чайхиньскій.

Направы, золоченя и посрѣблюваня по цѣнахъ фабричныхъ.

Цѣнники даромъ и франко. — Опаковане безплатно.

12

ТУТКИ! 43 **БІБУЛКИ!**

Безъ обману!

Всякій, що курить, порôвнуючи зъ иншими выробами легко може ся пересвѣдчити, що лишень

ТУТКИ НЕЛѢПЛЕНѢ „La Comete",

выроблюванѣ машинами найновѣйшого системы,

е найлѣпшѣ и здоровлю нешкодливѣ

Прикметы: 1. Вузенькій рубець, и не поре ся пôдчасъ напыханя. 2. найлѣпша французска бібулка.

1000 тутокъ „La Comete" въ рульонѣ зр. 1·20; 1 коробка бібулокъ „La Comete", 60 книжочокъ, зр. 3.

Замовленя надъ 6 злр. высылаемо франко.

Ласкавѣ замовленя приймають

БРАТЯ ЕЛЬСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

Фабрика, площадь Голуховскихъ ч. 2. Філія I, ул. Сикстуска ч. 3 Філія II, площадь Капітулы ч. 3.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѣ и господарскѣ обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѣ змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Незавôднѣ и певнѣ въ розчинѣ!

СЛАВНѢ ДРÔЖДЖѢ ПРАСОВАНѢ

въ фабрики

AD. IG. MAUTNER'A и СЫНА у Вѣдни, St. Marx.

Складъ головный для Галичины въ торговли **КАРОЛЯ БАЛАБАНА** у Львовѣ. 53

Просимо Вп. Кліентелю въ провінціѣ о вчаснѣ замовленя, абы можь въ пору выслати дрôжджѣ. — Нѣ центральна **Народная Торговля** нѣ еѣ філіи на провінціи не мають дрôжджей **Mautner'a**

Пошукуе ся Дячка

въ хорошимъ голосомъ добре обзнакомленого въ спѣвомъ и уставомъ церковнымъ, тверезого и честного. Платня 40 зр. и приходы, а за помôчь при господарствѣ харчь у священика. Зголошуватись до гр. к. Уряда парохіяльного въ Побуку почта Сколе.

52 Зъ почтеніемъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к^с^

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

СѢМЕНЪ и РОСТИНЪ

I. СТАХЕВИЧА

У ЛЬВОВѢ

пляцъ Маріяцкій число 11 46

поручае

цѣлкомъ свѣжого збору

СѢМЕНА

яринъ, цвѣтôвъ, бураковъ и травъ на пашу, конюшины, оригінальнои французскои люцерны, также овочевѣ дерева, рожѣ (корчѣ) до прикрашеня парковъ, шпараги и т. п.

Посылки на провінцію выконують ся оборотною почтою.

Головный цѣнникъ сѣменъ на 1892 р. посылае ся на желане франко.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, подъ зарядомъ В. И. Вебера